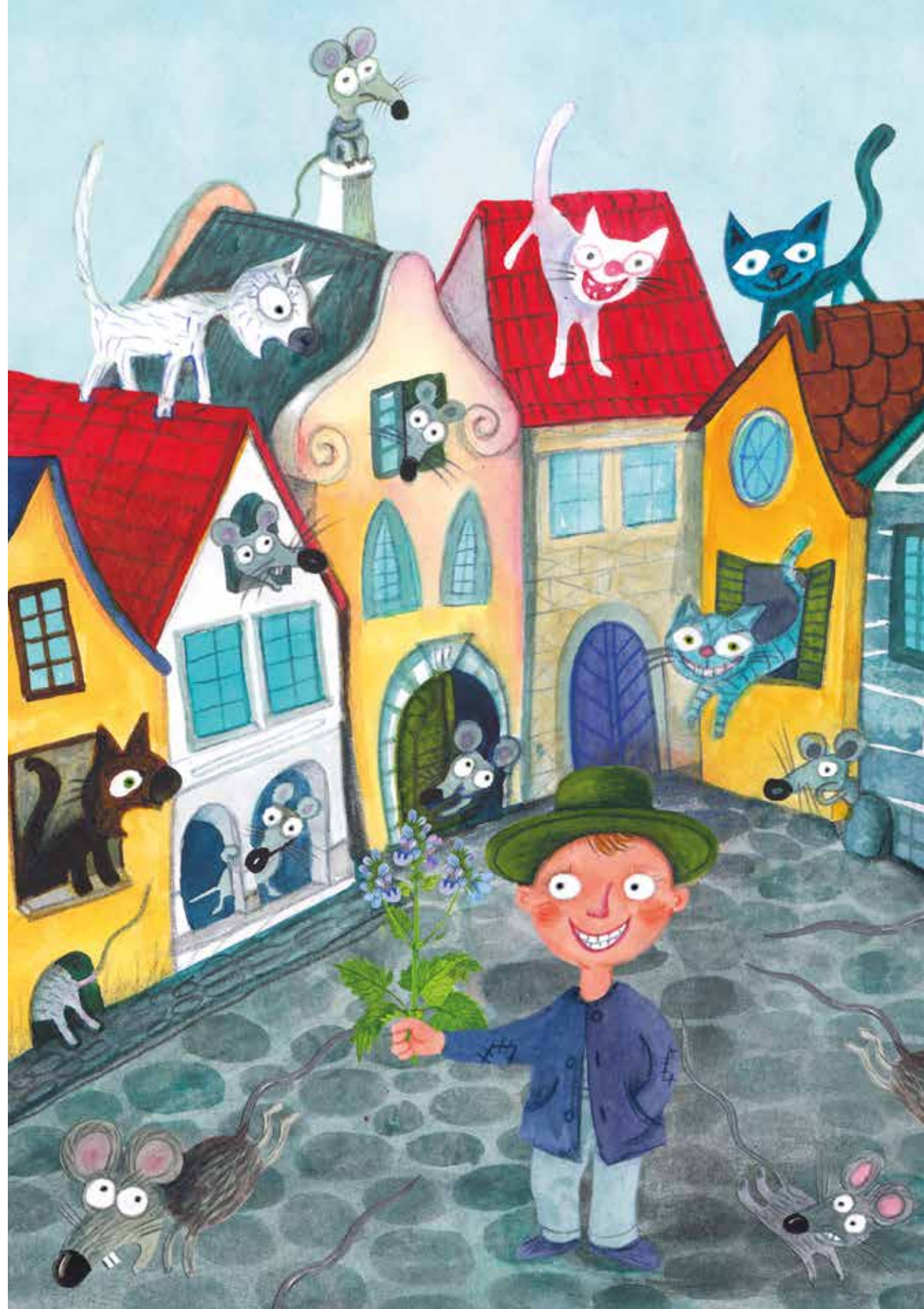

KRÁLOVSTVÍ PLNÉ MYŠÍ

Princezna Hana měla krásné vlasy dlouhé až na zem, oči měla modré jako pomněnky a rty rudé jako růže. V den jejích osmnáctých narozenin král s královnou uspořádali velikou hostinu na oslavu princezny plnoletosti. Pozvali mnoho lidí z širokého okolí, aby tu významnou událost oslavili s nimi. Všichni hosté se velice radovali, pili a jedli, až kde se vzala, tu se vzala, uprostřed tanečního sálu se náhle objevila čarodějnice Zloběna a zlým tónem promluvila: „Vy si tu všichni oslavujete narozeniny princezny a ani vás nenapadlo pozvat mě na hostinu.“ „Nikdo tě nezval, Zloběno, jsi zlá a jistě bys zde chtěla jen škodit, nejsi u nás vítaná,“ řekl přísným hlasem pan král. „Okamžitě odejdi!“ vyzvala ji královna. „Takže vy se budete chovat takhle? To tedy ne!“ zaječela čarodějnice a zaskřehotala strašlivým smíchem. Pak mávla kouzelnou hůlkou, kterou měla v ruce, a pronesla kouzelné zaklínadlo: „Ať je království teď myší plné hned!“

Po těchto slovech se začaly všude objevovat myši. Běhaly po talířích, po stole, po zemi i po královském trůnu. Lidé začali pištět a rozprchli se všemi směry. „Ať si alespoň ty nebohé myši pochutnají na královské hostině, když já jsem nemohla,“ zvolala Zloběna a zachechtala se svým strašlivým smíchem. Jak se zjevila, tak zase zmizela. Všichni hosté se mezitím rozutekli. Princezna s královnou stály na stole a křičely: „Stráže, okamžitě pochytejte všechny ty odporné myši!“ Stráže začaly myši honit, ale to se ví, že jim to nešlo, protože myšky jsou příliš rychlé a hbité, než aby se nechaly chytit.

V celém království od té doby lícili důmyslné pasti, ale když jednu myš chytli, dalších deset se jich ukázalo. Zdálo se, že není pomoci. Královna s princeznou, které se myši strašlivě bály, v noci velice špatně spaly a muselo je hlídat deset služebných, aby je ve spánku žádná myš nerušila. Tak to šlo den za dnem, až dal král po celém království vyhlásit výzvu: „Kdo zbaví království myši, dostane truhlu plnou zlatáků.“

To se ví, že se začali sjíždět nejen princové, rytíři, ale i sedláci, ševci, truhláři, podkoní. Každého ve zdejším království truhla plná zlatáků lákala. Přestože všichni lícili důmyslné pasti, myši neubývalo. Navíc myši žraly obilí v královských sýpkách, jídlo ve spížích, a tak královských zásob potravin ubývalo. Jednoho dne zavítal do království Vašek, syn mlynáře. „Snadná pomoc, pane králi, myši přece loví kočky, moc dobře to vím, protože u nás ve mlýně jich kočky vždy hodně naloví.“ „Přines tedy rychle ty kočky sem, bohatě se ti odměním,“ řekl s radostí v hlase pan král. „Rád bych, pane králi,“ odpověděl Vašek, „ale dvě kočky na celé království nevystačí, navíc naší kočky se zrovna narodila koťata, hlídá je a nehne se od nich na krok. Mám však jiný nápad, pane králi, přilákáme sem kočky z okolí.“ Po těchto slovech vytáhl Vašek z kapsy rostlinku a povídá: „Tohle je šanta kočičí, její vůně kočky láká. Když tuhle bylinku necháte vysadit v království anebo ji sušenou necháte nasypat všude, kde to jen půjde, její vůně kočky zaručeně přiláká.“ Všichni, kdo vyslechli tuhle radu, se Vaškovi smáli a ten sklopil hlavu. „Nesmějte se!

Pokud je tomu tak, jak říkáš, čeká tě bohatá odměna,“ řekl král a poslal několik služebných vyhledat bylinkářky v celém širém okolí. „Ať seženou dost šanty, aby to stačilo pro celé království!“ Služební se velice činili, aby splnili, co jim král dal za úkol. A tak není divu, že do večera bylo již celé nádvoří zaplněno pytli šanty a stálo zde i několik trsů čerstvých rostlin. Král vydal rozkaz, aby se šanta nasykala všude – po nádvoří, před zámek, do kuchyní, spíží i do sklepa. Nechal ji zasadit na nádvoří a před zámek. Toho večera se začaly dít věci, odevšad se ozývalo kočičí mňoukání a do rána už nebylo po myších ani památky.

Král s královnou byli velice šťastní a zavolali k sobě Vaška, aby mu vyplatili slíbenou odměnu. „Nechci žádnou odměnu, žádám vás o ruku princezny Hany,“ překvapil je Vašek. Do princezny Hany se totiž zamiloval, hned jak ji poprvé spatřil. „To přece nejde, abych dal svoji jedinou dceru mlynáři,“ zlobil se král. „Tatínku, ale já mám Vaška taky moc ráda,“ přiznala princezna a celá zčervenala. „Opravdu?“ podivil se král. A princezna naléhala a naléhala, až král nakonec k sňatku svolil. Jako svatební kytičku měla princezna Hana šantu, jako připomínku a vděk za to, že bez ní by Vaška nikdy nepotkala.

Poučení z pohádky: Každá situace má své řešení.

Když si s něčím nevíme rady, je užitečné zeptat se na radu druhého. V pohádce nevěděli, jak se zbavit myší, ale požádali o radu ostatní a našel se někdo, kdo věděl, jak pomoci.

V pohádce je ukryta bylinka šanta.

Celé jméno této bylinky zní šanta kočičí, její vůně velice přitahuje kočky.